

Morgendagen bekymrer paraguayeren seg ikke for. Han er optimist og lever bekymringsfritt i nå'et.

ene og den andre måten. De er blant annet lidenskapelige dyrkere av søvn. Ubesvåret legger lastebilsjåføren seg under bilen i veikanten og snorksover sin «siesta», og kjerringene i fortausbodene sover søtelig midt i all handling og pruting og bilstøy. Forleden så jeg en fattigkar ligge snorkende i en svært trillebar på fortauet i Asuncions sentrum. Han hadde sannsynligvis ikke noe viktigere å foreta seg. I dag var det ikke arbeide å få, altså not han tilværelsen med å sove. Morgendagen bekymrer ikke paraguayeren seg for. Han er optimist, lever i nå'et, bekymringsfritt suger han sin mate eller tereré og smiler bredt: «Manana, señor! Manana!»

Dette evindelige «manana» virker irriterende på oss som fremdeles er fylt av oppslitende nordisk utålmodighet. Det er ikke godt å venne seg til den søramerikanske rytmen. Men det burde vi jo, for det er jo sagt om den at den skal være den mest nervebevarende i verden. Her snur man fullstendig på hodet vårt utmerkede ordtak: Utsett

Kong Vinter med langt, hvitt sjegg omgitt av flagrende snøfiller og nakne, sprikete greiner eksisterer ikke i Paraguay. Kvikksølvet synker sjelden under 0, og folk vet ikke hva snø er. De kaller doggen for snø! — Svært få trær spriker med nakne greiner. Lapacho er en av de få som mister bladene, men til gjengjeld blomstrer den fullt på bar kvist midtvinters, nærmere bestemt i juli-august. Hvor vakkert den karakteristiske trekronen med lilla-fargete eller lysegule klokkeblomster hever seg over de andre eviggrønne trærne! Og den finnes overalt, — i hovedstaden, langs landeveien, i de små «pueblo'ene» og i de store skogene. Det er et ettertraktet tre også, for det er tungt og hardt og nyttig til mangt.

Rosene blomstrer også best nå vinterstid. Vi har over 50 busker ute i hagen her, og vi har friske roser overalt i huset året rundt. Det høres herlig ut, ikke sant?

— Jo. Paraguay er et herlig land både på den ene og den andre måten. Det må da være et av de stilleste hjørner i verden. Uruguays Tupamaros og Brasils terrorister må pent holde seg utenfor Paraguays grenser. Diktatoren, general Alfredo Stroessner, sitter med uinnskrenket makt og slår hardt til mot all form for opprør, især kommunistisk. Å bli beskyldt for å være kommunist er det mest ærekrenkende og fornærmende som fins her i landet.

Mens kidnappingsmetoden blir mer og mer benyttet i nabolandene, kan selv fremstående utlendinger ferdes trygt i Paraguay. Nylig kom den hollandske ambassadøren flyttende til Asunción fra Montevideo. Han torde ikke bo i Tupamaros' hovedstad lengre. Her i det rolige Paraguay kan nok både han og hans desslike føle seg trygge, foreløpig i hvert fall. — Vi fredssommelige misjonærer har nok ingen grunn til å frykte. Vi er både for fattige og ubetydelige til å kunne bringe noen gevinst

Forleden dag hisset den katolske presten i «La Colmena», en liten landsby sør for Asunción, opp en hel ungdomsflokk, for å gå til angrep mot de forrederske evangeliske. Pastoren fra hovedstaden hadde en møtekampanje der, og flere påfølgende kvelder troppet prestens ungdomsflokk opp utenfor det leide lokalet og laget et veritabelt steinregn over de tilstedeværende. Flere ble slåret og huset ble ramponert.

Hvordan skal det gå med et folk som har så blinde åndelige veiledere? Han oppnådde jo ingen fordeler for seg selv og sin kirke, den stakkars katolske presten. Tvertimot, den lille evangeliske flokken i «La Col-

mena» har vokst etter dette. Den katolske presten har måttet reise fra byen, og politimesteren som ikke ville forsvare de evangeliske er sendt på sinnsykehus.

Av

Ingrid Stukrud

Slike opprør hører med til sjeldenhetene. Stort sett er det fredelige forhold her, og en kan godt forstå hvorfor. Paraguayerne er svært så bedagelige av seg og passive både på den

ikke til i morgen det du kan gjøre i dag!»

Men er vi lykkeligere enn paraguayeren av den grunn? Neppes. Likevel er jo denne stadige utsetting og det store søvnbehovet et veldig hinder for landets framgang. Paraguay er jo ett av de fattigste landene i Sør-Amerika, men ikke bare for paraguayerens dorske gemytt. Landet har opplevd kostbare og blodige kriger som har utarmet land og folk.

Trippel-allianse-krigen mellom Paraguay og Argentina/Uruguay/Brasil i 1864-70 er en av de grusomste i Sør-Amerikas historie. Det manglet lite på at Paraguay skulle bli fullstendig utslettet. Befolkningen som talte 1.3 mill. før krigen, ble redusert til knapt 200 000! Bars 10% voksne mennfolk overlevde, og disse ble oppmuntert til å ta seg flere koner så innbyggertallet kunne øke raskt. Paraguayerens hovedbeskjeftigelse ble derfor å bli far til flest mulig nye innvånere! Han har lykkedes godt, for innbyggertallet i dag nøyaktig 100 år etter krigen, runder snart to millioner. Vel, hundretusener av disse er utlendinger, for her er en stadig strøm av immigranter fra alle verdens kanter, mest fra Japan og Korea. Og det er disse som bygger landet. De store hvetefarmene og pastorene har

urlebar på fortøyet i Asuncións sentrum. Han hadde sannsynligvis ikke noe viktigere å foreta seg. I dag var det ikke arbeide å få, altså not han tilværelsen med å sove. Morgendagen bekymrer ikke paraguayeren seg for. Han er optimist, lever i nå'et, bekymringsfritt suger han sin mate eller tereré og smiler bredt: «Manana, señor! Manana!»

Dette evindelige «manana» virker irriterende på oss som fremdeles er fylt av oppslitende nordisk utålmodighet. Det er ikke godt å venne seg til den søramerikanske rytmen. Men det burde vi jo, for det er jo sagt om den at den skal være den mest nervebevarende i verden. Her snur man fullstendig på hodet vårt utmerkede ordtak: Utsett

Morgendagen bekymrer paraguayeren seg ikke for. Han er optimist og lever bekymringsfritt i nå'et.

Der det vidunderlige skal skje i morgen

Paraguay et av de stilleste hjørner i verden

Kong Vinter med langt, hvitt sjegg omgitt av flagrende snøfller og nakne, sprikete greiner eksisterer ikke i Paraguay. Kvikksølvet synker sjelden under 0, og folk vet ikke hva snø er. De kaller doggen for snø! — Svært få trær spriker med nakne greiner. Lapacho er en av de få som mister bladene, men til gjengjeld blomstrer den fullt på bar kvist midtvinters, nærmere bestemt i juli-august. Hvor vakkert den karakteristiske trekronen med lilla-fargete eller lysegule klokkeblomster hever seg over de andre eviggroenne trærne! Og den finnes overalt, — i hovedstaden, langs landeveien, i de små «pueblo'ene» og i de store skogene. Det er et ettertraktet tre også, for det er tungt og hardt og nyttig til mangt.

Rosene blomstrer også best nå vinterstid. Vi har over 50 busker ute i hagen her, og vi har friske roser overalt i huset året rundt. Det høres herlig ut, ikke sant?

— Jo. Paraguay er et herlig land både på den ene og den andre måten. Det må da være et av de stilleste hjørner i verden. Uruguays Tupamaros og Brasils terrorister må pent holde seg utenfor Paraguays grenser. Diktatoren, general Alfredo Stroessner, sitter med uinnskrenket makt og slår hardt til mot all form for opprør, især kommunistisk. Å bli beskyldt for å være kommunist er det mest ærekrenkende og fornærmende som fins her i landet.

Mens kidnappingsmetoden blir mer og mer benyttet i nabolandene, kan selv fremstående utlendinger ferdes trygt i Paraguay. Nylig kom den hollandske ambassadøren flyttende til Asunción fra Montevideo. Han torde ikke bo i Tupamaros' hovedstad lengre. Her i det rolige Paraguay kan nok både han og hans desslike føle seg trygge, foreløpig i hvert fall. — Vi fredssommelige misjonærer har nok ingen grunn til å frykte. Vi er både for fattige og ubetydelige til å kunne bringe noen gevinst for eventuelle kidnappere. Likevel vil ikke det si at folk ikke kan gjøre livet surt for oss. Motstand kan vi møte, og det fra de mest fanatiske «kristne».

Forleden dag hisset den katolske presten i «La Colmena», en liten landsby sør for Asunción, opp en hel ungdomsflokk, for å gå til angrep mot de forrederske evangeliske. Pastoren fra hovedstaden hadde en møtekampanje der, og flere påfølgende kvelder troppet prestens ungdomsflokk opp utenfor det leide lokalet og laget et veritabelt steinregn over de tilstedeværende. Flere ble såret og huset ble ramponert.

Hvordan skal det gå med et folk som har så blinde åndelige veiledere? Han oppnådde jo ingen fordeler for seg selv og sin kirke, den stakkars katolske presten. Tvertimot, den lille evangeliske flokken i «La Col-

mena» har vokst etter dette. Den katolske presten har måttet reise fra byen, og politimesteren som ikke ville forsvare de evangeliske er sendt på sinnsykehus.

Av

Ingrid Stukrud

Slike opprør hører med til sjeldenhetene. Stort sett er det fredelige forhold her, og en kan godt forstå hvorfor. Paraguayerne er svært så bedagelige av seg og passive både på den

ikke til i morgen det du kan gjøre i dag!»

Men er vi lykkeligere enn paraguayeren av den grunn? Neppe. Likevel er jo denne stadige utsetting og det store søvnbehovet et veldig hinder for landets framgang. Paraguay er jo ett av de fattigste landene i Sør-Amerika, men ikke bare for paraguayerens dørske gemytt. Landet har opplevd kostbare og blodige kriger som har utarmet land og folk.

Trippel-allianse-krigen mellom Paraguay og Argentina/Uruguay/Brasil i 1864-70 er en av de grusomste i Sør-Amerikas historie. Det manglet lite på at Paraguay skulle bli fullstendig utslettet. Befolkningen som talte 1.3 mill. før krigen, ble redusert til knapt 200 000! Bars 10% voksne mannfolk overlevde, og disse ble oppmuntert til å ta seg flere koner så innbyggertallet kunne øke raskt. Paraguayerens hovedbeskjefligelse ble derfor å bli far til flest mulig nye innvånere! Han har lykkedes godt, for innbyggertallet i dag nøyaktig 100 år etter krigen, runder snart to millioner. Vel, hundretusener av disse er utlendinger, for her er en stadig strøm av immigranter fra alle verdens kanter, mest fra Japan og Korea. Og det er disse som bygger landet. De store hvete-farmene og gartneriene eies og drives av immigranter. Paraguayeren spiller den tjenende rollen. Når skal han begynne å dyrke hvete? «Manana, señor! Manana!»

Fra en nasjonalpark i Paraguay.

Lillehamna Tilsner 7 aug. 1967